

Bezinning 600: Ik zal u zien

Johannes 16,20-23a = 6° paasweek vrijdag

Het Woord

[Jezus zei:] 'Waarachtig, Ik verzeker jullie, je zult huilen en weeklagen, terwijl de wereld blij zal zijn. Je zult bedroefd zijn, maar je verdriet zal in vreugde veranderen. Ook een vrouw die baart, heeft het zwaar als haar tijd gekomen is, maar wanneer haar kind geboren is, herinnert ze zich de pijn niet meer, omdat ze blij is dat er een mens ter wereld is gekomen. Jullie hebben nu verdriet, maar Ik zal jullie terugzien, en dan zul je blij zijn, en niemand zal je je vreugde afnemen. Dan hoeven jullie Mij niets meer te vragen.'

Stilte bij het Woord

Een woord bij het Woord

De afscheidsrede van Jezus tijdens het Laatste Avondmaal is bijna beëindigd. Hij staat onmiddellijk voor zijn doodsstrijd in de Hof van Olijven, het proces met het lijden en de kruisdood. Maar Jezus plooit niet terug op zichzelf en zijn lot. Heel zijn aandacht gaat uit naar zijn leerlingen en wat zij nu meemaken en hoe het verder met hen zal gaan. Hij weet dat zijn lijden en dood hen heel bedroefd zullen maken. Hij neemt de veelzeggende woorden 'wenen', 'weeklagen' en 'droefheid' in de mond. Heel hun geloof in Hem zal tot de bodem worden afgebroken. Hun geloof zal met de dood van Jezus sterven.

Maar Jezus is al de verrijzenismens. Hij weet dat de dood niet het einde is. De Vader laat dat gewoon weg niet toe. Dus zullen ook de tranen, de droefheid en het geweeklaag niet het laatste zijn. Integendeel, ze zullen omslaan in het tegendeel. De leerlingen zullen zich verheugen en een vreugde vinden die niemand hun kan afnemen.

Het beeld van de barende vrouw spreekt boekdelen. Het is een bekend thema in de Schrift.¹ Vaak wordt dit beeld toegepast op het einde van de tijd. Wat is het mooi dat Jezus zichzelf met een barende vrouw vergelijkt. En of Jezus leven voortbrengt! Hij brengt hét nieuwe Leven voort, het verrijzenisleven. En Hij vergelijkt ook de leerlingen met de vrouw. Hij aanvaardt dat pijn en lijden bij de geboorte van nieuw leven horen. Men kan dat lijden dragen door uit te kijken naar het nieuwe leven, dat er heel zeker komt!

¹ Zie Hosea 13,13; Jesaja 26,17; Jeremia 6,24 en Openbaring 12,2.

Wat is het keerpunt tussen droefheid en vreugde? Hier niet dat de leerlingen Jezus weer zullen zien, en wel als de verrezen Heer. Maar dat Jezus zijn leerlingen weer zal zien. Dat zal voor de leerlingen zo'n sterke ervaring zijn, dat alle vragen wegvallen. Na de dood zal Hij enerzijds dezelfde Jezus zijn als voor zijn dood. En toch zal Hij ook anders zijn: verrezen, verheerlijkt. Het is een uitnodiging voor de leerlingen na Pasen naar zichzelf te kijken met de ogen van de verrezen Heer, vanuit het eeuwige leven. Een perspectiefwissel die heel veel, ja alles verandert.

Het Woord in mijn leven

Kan ik in mijn lijden aan het lot van anderen denken en hun hoop geven? Doorheen welke 'barendeswee' breng ik nieuw leven voort? Kijk ik voldoende naar mezelf vanuit het geloof dat Jezus mij ziet? Wat verandert deze perspectiefwissel?

Bidden met het Woord

Heer Jezus,
op het meest prangende moment,
net voor Uw lijden en dood,
denkt U aan de leerlingen.
U spreekt hen moed in.
Ze zullen volop delen
in Uw verrijzenisvreugde.
Door die sterke ervaring
stelt het verstand geen vragen.
Net als een berende vrouw
een nieuwe mens voortbrengt,
creëert U nieuw leven
door Uw lijden en dood heen.
Geef dat ook ons lijden
nieuw leven voortbrengt,
tot vreugde van velen. Amen.

© Eric Haelvoet 2017